

Εικόνες σαν και αυτές, εν μέσω πανδημίας, οδήγησαν τελικά στο «λουκέτο» της Νέας Παραλίας Θεσσαλονίκης

Η δοκιμασία του «Μένουμε Σπίτι»

Γιατί ορισμένοι συμπολίτες μας αρνούνται να πειθαρχήσουν στα περιοριστικά μέτρα κατά του κορωνοϊού;

News Analysis

ΤΗΣ ΤΖΙΝΑΣ ΜΟΣΧΟΛΙΟΥ

Ηλικιωμένοι σε πυκνές ουρές στις τράπεζες για τη σύνταξη. Θεσσαλονικείς που βγήκαν για τον περίπατό τους στην παραλία της Θεσσαλονίκης. Εικόνες σε δεκάδες τηλεοπτικά πλάνα που προκάλεσαν οριακά συνωμοσιολογική αντιπολιτευτική αμφισβήτηση και εκνευρισμό σε κυβερνητικά στελέχη. Παρότι η ενημέρωση πια είναι συνεχής κι η φωνή του Σωτήρη Τσιόδρα καθημερινή ρουτίνα κάθε νοικοκυριού, φαίνεται πως κάποιοι συμπολίτες μας εξακολουθούν να «σπάνε» τα μέτρα για τη διάδοση του κορωνοϊού, αναγκάζοντας την κυβέρνηση να επεξεργάζεται συνεχώς τα επόμενα βήματα για την τήρηση μιας εθνικής καραντίνας μακράς διάρκειας.

ΕΝΑΣ ΑΠΕΙΘΑΡΧΟΣ ΛΑΟΣ; Σε αντίθεση με μια ντεμοντέ ρητορική περί απειθαρχίας της φυλής, δεν πρόκειται για ένα φαινόμενο που παρατηρείται μόνο στην Ελλάδα. «Μας αρέσει να νομίζουμε ότι είμαστε απείθαρχος λαός, αλλά και σε άλλες χώρες γίνεται ακριβώς τα ίδια» λέει ο Ρωμανός Γεροδήμος, αναπληρωτής καθηγητής Διεθνούς Πολιτικής στο Πανεπιστήμιο Bournemouth στην Αγγλία, που θεωρεί ότι η ελληνική κοινωνία το χειρίζεται ώριμα ως τώρα. «Εγώ βλέπω ότι η πλειοψηφία τηρεί τα μέτρα» λέει και ο Στέλιος, αστυνομικός που κάνει περιπολίες σε ένα από τα ηλιόλουστα προάστια της Αθήνας, από αυτά που το Σαββατοκύριακο είναι γεμάτα με ανθρώπους που τρέχουν ή κάνουν περίπατο με έναν καφέ στο χέρι. Ο Στέ-

λιος λέει ότι η κυκλοφορία είναι πολύ αραιή ενώ «ακόμη και στις περιπολίες το Σαββατοκύριακο σε ώρες αιχμής είχε περισσότερο κόσμο μεν, αλλά τηρούσαν αποστάσεις». Αντιθέτως, μεγαλύτερο πρόβλημα είδε εκεί που βρέθηκε ως πολίτης πια: στο σουπερ-μάρκετ. «Περισσότερο με προβλημάτισε που πήγα στο ταμείο και κόλλαγε ο επόμενος πίσω μου ή μια ηλικιωμένη ακουμπούσε στην προθήκη με τα τυριά. Οι πιο νέοι κι οι πιο ηλικιωμένοι ειδικά είναι που δεν προσέχουν». Οι λόγοι είναι διαφορετικοί για κάθε δημογραφική ομάδα. «Οι συνταξιούχοι ίσως θεωρούν μεγαλύτερο θέμα επιβίωσης τη σύνταξη από τον κίνδυνο να κολλήσουν» λέει ο κ. Γεροδήμος, για να ερμηνεύσει το φαινόμενο του συνωστισμού που είδαμε. «Η μάνα μου πιστεύει ότι η σύνταξή της πληρώνεται, ότι γίνεται κατάθεση» λέει ο Στέλιος. Η Αθανασία Δημητρακοπούλου από την άλλη, συνταξιούχος, όταν το θέτουμε έτσι, τα «ρίχνει» στα ΜΜΕ: «Μα έτσι το λέτε εσείς οι δημοσιογράφοι, ότι οι συντάξεις «πληρώνονται» ενώ παραδέχεται πως κι η ίδια δεν νιώθει

ασφάλεια όταν χρησιμοποιεί ebanking.

ΕΡΜΗΝΕΙΣ. Κι οι νεότεροι; Μήπως νιώθουν άτρωτοι; «Υπάρχει ίσως μια αίσθηση εφησυχασμού ή χαλάρωσης, τόσο επειδή τα μέτρα όντως έπιασαν, όσο και λόγω φυσιολογικής κόπωσης με τον εγκλεισμό» σχολιάζει ο κ. Γεροδήμος, που προσφέρει και μια ερμηνεία από τη θεωρία των παιγνίων: «Ένα ορθολογικό άτομο μπορεί να σκεφτεί ότι αν δεν βγει κανείς ή βγουν ελάχιστοι έξω τότε αυτοί οι ελάχιστοι είναι ασφαλείς. Μόνο που αν το σκεφτούν ταυτόχρονα πολλοί τότε παύουν να είναι ασφαλείς».

Η ερμηνεία βέβαια κάποιες φορές είναι απλώς η ψυχολογική αντιδραστικότητα, αφού, όπως εξηγεί ο ψυχίατρος Δημήτρης Παπαδημητριάδης, «κάθε φορά που μια επιθυμητή συμπεριφορά απειλείται ή αποσύρεται ή παρεμποδίζεται, αρκετοί αισθάνονται ότι αμφισβητείται η ελευθερία τους και σχεδόν αυτόματα διεγείρεται η προσπάθεια για την άμεση ανάκτησή της». Αυτό, όπως λέει, είναι συμβατό με τα προκαταρκτικά ευρήματα μιας έρευνας που «τρέχει» σε δείγμα 2.000 ατόμων με ηλικίες 18 έως 74. Σε αυτήν καταγράφεται κατά 56,3% το συναίσθημα ότι παραβιάζονται δικαιώματα, μολοντί η πλειοψηφία αναγνωρίζει τα μέτρα ως αναγκαία, με εξαίρεση ένα 7,7% που δεν έχει πειστεί. Πιο ανησυχητικό για την επιτυχία και τη μακροβιότητα των μέτρων όμως είναι ότι ένα διόλου ευκαταφρόνητο ποσοστό 36,7% δεν αισθάνονται ότι μπορούν να συνεχίσουν τον αυτοπεριορισμό για περισσότερες από δύο εβδομάδες».

Η άλλη όψη

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΤΗΤΕΣ

Δεν υπάρχει αμφισβόλια ότι τα μέτρα περιορισμού της κυκλοφορίας αφορούν τους μεγάλους ανθρώπους όσο αφορούν και τους νέους: τους πρώτους για να μην κολλήσουν και κινδυνεύσει η ζωή τους, τους δεύτερους για να μην κολλήσουν τους άλλους νομίζοντας πως είναι υγιείς. Όπως δεν υπάρχει αμφισβόλια ότι τα μέτρα είναι δυσάρεστα για όλους, αλλά όχι στον ίδιο βαθμό. Ένας ηλικιωμένος έχει ανάγκη από παρέα ή δεν έχει άνεση με την τεχνολογία, ένας νεότερος δεν έχει τι να κάνει τα παιδιά του ή δεν μπορεί μακριά από τους φίλους του. Η πειθαρχία είναι αναγκαία. Αυτό δεν αίρει όμως την ανάγκη να λαμβάνονται υπόψη κάποιες ιδιαιτερότητες - και κυρίως εκείνες της τρίτης ηλικίας.

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΜΗΤΣΟΣ

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΙΜΟΥΛΗΣ

Εργαλείο

«Η «πανδημία» ως εργαλείο περίσπασης στοχεύει στη φυσικοποίηση της κρίσης». Το ποστ ανήκει στον ηθοποιό Γιώργο Κιμούλη. Σε κάτι τέτοια βαρύγδουπα συμπεράσματα καταλήγει όποιος έχει τον ασκνοθέτητο, όποιος δηλαδή δεν μπορεί να ακολουθήσει σκηνοθετικές - ή οποιουδήποτε άλλου τύπου - οδηγίες παρά μόνο αν προέρχονται από τον ίδιο του τον εαυτό.

ΚΩΣΤΑΣ ΛΑΠΑΒΙΤΣΑΣ

Μέτρα

«Για τη χώρα μας έφτασε η ώρα για μονομερή μέτρα στη βάση της εθνικής κυριαρχίας, πολύ πέρα από τα ημίμετρα του κ. Σταϊκούρα. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να προστατεύουν την κοινωνία έχοντας δημοκρατικό περιεχόμενο και λαϊκή συμμετοχή». Τάδε έφη Κώστας Λαπαβίτσας που δεν θέλει κορωνοομόλογο γιατί του φαίνεται ανεπαρκές. Να φανταστώ ότι το ιδανικό σενάριο στο μυαλό του είναι να τα πάρουμε σε δραχμή τα μέτρα;

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ

Ρούχο

Με ένα κάπως θολωμένο άρθρο η Λιάνα Κανέλλη απάντησε σε όσους την επέκριναν για την άρνησή της - και για την επιχειρηματολογία της σε αυτή την άρνηση - να δώσει το 50% της βουλευτικής αποζημίωσης. Το κείμενο καταλήγει «κρεμάστε με στα μανταλάκια σας. Είμαι ρούχο καθαρό, ανεξαρτήτως μόδας». Απ' όσο θυμάμαι, πάντως, ανεξαρτήτως πολιτικής μόδας, ο Περισσός ζητά δραστηκή μείωση των μισθών των βουλευτών και των υπόλοιπων κρατικών αξιωματούχων.

ΛΙΤΣΑ ΠΑΤΕΡΑ

Ζουζούνι

«Εγώ λέω ζουζούνι αυτό τον ιό για να δείξω πόσο μικρό πράγμα είναι αυτό που ακινητοποιήσε έναν πλανήτη. Όμως βρήκα το ωροσκόπιό του, είναι Σκορπιός. Ένα πολύ ζωντανό, ύπουλο πράγμα. Αλλά ανακάλυψα το εξής: τον Μάιο, και συγκεκριμένα στις 7 Μαΐου, υπάρχει μια Πανσέληνος που εμένα μου δείχνει ότι θα ανακαλύψουν οι επιστήμονες τι είναι αυτό που θα το χτυπήσει». Πρόβλεψη Λίτσας Πατέρα. Ή αλλιώς καίρια συμβολή στην επιστημονική προσπάθεια αναχαίσις μιας πανδημίας.